

tuyn voortgestout" werd, „dikmaels moeyelick ende verdrietich" was.

Van Symonsz.' jeugd is mij niets bekend. Het eerste, dat ik hem aangaande vond, is zijn huwelijk op 25 Februari 1582 met Elisabeth Willems., jonge dochter. Zij was een dochter van Willem Reyerszn., lijndraeyer op 't Oosteynde, en schonk hem zeven kinderen: Vranck, Willem, Pieter, Maritgen, Hadewij, Reyer en Aeltgen.

Nadat hij ruim drie jaren getrouwd was, vergunden de Staten hem op zijn verzoek „ter recommandatie ende nominatie van de Burgemeesteren van Rotterdam Brieven van Creatie van Notarisschap in forma" 1) en reeds den 27sten October 1585 passeert hij zijn eerste acte in een huis aan 't Kerckhoff, waarschijnlijk door hem gehoord. De eerste acten zijn, zoowel wat stijl als wat schrift betreft, veel stijver dan de latere: de ongewoonte is duidelijk te zien. Het liep ook in 't begin niet zoo heel druk met de praktijk, zooals blijkt uit onderstaande opgave van zijne eerste akten, waaraan tevens te zien is, hoe hij aan het einde daarvan een woordje Latijn niet misplaatst oordeelde, terwijl toch meermalen de onderteekening der getuigen en zelfs hun „hantmerck" schitterde door afwezigheid, hoewel het placaat van 4 October 1540 art. 9 voorschreef, dat de notarissen goed register en protocol moesten houden van alle instrumenten, acten en handelingen, welke voor hen verleden werden en „het bewerp bij de verlijders, haar en de getuigen getekent, naarstlick bewaren en gadeslaan, opdat zij daaraf t'allen tijde aan luiden, des van node hebbende, behoorlijke afschriften en copye mogen uitgeven" 2).

Onder de eerste acte (27 Oct. 1585) schrijft hij: „In

1) Resolutiën van de Staten van Holland en West-Vriesland 23 Juli 1585.

2) Rooms-Hollands Recht. Simon van Leeuwen. V. XX. 5.